

Ο Θεός του αγίου Δημητρίου.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).



Είναι γνωστό σ' όλους μας ότι ο άγιος Νέστωρ, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον Λυαίο, πήγε στην φυλακή και ζήτησε την ευλογία του αγίου Δημητρίου. Έπειτα ορμώντας στο στάδιο κατά του Λυαίου εκραύγασε: «Ο Θεός Δημητρίου, βοήθει μοι».

Γιατί ο άγιος Νέστωρ δεν είπε: «Θεέ μου, βοήθει μοι», αλλά «Ο Θεός Δημητρίου, βοήθει μοι»;

Με τα λόγια αυτά ο άγιος Νέστωρ με βεβαιότητα και σιγουριά επικαλείται τον αληθινό Θεό. Αυτόν που γνώρισε από τον άγιο Δημήτριο στην Καταφυγή, εκεί που μαθήτευσε με άλλους νέους.

Και ο αληθινός αυτός Θεός δεν είναι άλλος από τον Ιησού Χριστό. Δεν επικαλείται αόριστα και αφηρημένα κάποιον Θεό, αλλά Αυτόν που φανερώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.



Εδώ πρέπει να πούμε, βάζοντας σε μια σειρά τα πράγματα, ότι ο Χριστός δεν ήλθε στην γη, γιατί οι άνθρωποι ήταν άθρησκοι και άθεοι. Ήρθε για να αποκαλύψει στο πρόσωπό Του τον αληθινό Θεό. Μετά την ενανθρώπιση του Χριστού, δεν υπάρχει έξω απ' Αυτόν Θεός. Όποιος δεν αναζητεί τον Θεό στο πρόσωπο του Χριστού δεν έχει Θεό. Είτε πιστεύει σε

Θεό είτε όχι, βρίσκεται σε πλάνη, και ο Θεός στον οποίο πιθανόν πιστεύει είναι δικό του κατασκεύασμα.

Ο άγιος Δημήτριος στην Καταφυγή του δίδασκε τον αληθινό Θεό, τον Χριστό. Τον Χριστό που είναι Υιός του Θεού και έγινε άνθρωπος, δεύτερος Αδάμ. Αυτός που ένωσε στο πρόσωπό Του τον Θεό και τον άνθρωπο. Αυτός που ως δεύτερος Αδάμ, όπως ο πρώτος Αδάμ, έγινε γενάρχη της πεπτωκυίας ανθρωπίνης φύσεώς μας.

Δεν έχει καμιά απολύτως σχέση η ψιλή πίστη σε κάποιο αφηρημένο Θεό με την πίστη στον Θεάνθρωπο Χριστό. Ο αφηρημένος Θεός είναι απλώς μια ανωτέρα δύναμη. Είναι ο Θεός που καθέναν τον κόβει στα μέτρα του. Είναι ένα δημιούργημα του ανθρώπου. Ο αληθινός Θεός είναι ο Χριστός. Είναι αυτός που έγινε συγκεκριμένος άνθρωπος σε συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Είναι αυτός που έζησε ανάμεσα στους ανθρώπους, που δίδαξε, που θαυματουργήσε· τον είδαν οι άνθρωποι, τον άκουσαν, τον άγγιξαν, τον ψηλάφησαν, μίλησαν μαζί του, έφαγαν μαζί του, τον εθαύμασαν, τον ύμνησαν, τον εδόξασαν, αλλά και τον εσταύρωσαν. Είναι αυτός που σε συγκεκριμένη ιστορική στιγμή απέθανε στον σταυρό και ετάφη, αλλά και αναστήθηκε την τρίτη ημέρα.



Ο άγιος Δημήτριος από την στιγμή που γνώρισε τον Χριστό απαρνήθηκε τον εαυτό του και τα πάντα και δια της Εκκλησίας ακολούθησε τον Χριστό. Και όπως ο Χριστός έγινε υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού, έτσι και αυτός έγινε υπάκουος στον Χριστό μέχρι του σημείου να μαρτυρήσει για τον Χριστό.

Μέσα στην Καταφυγή δεν δίδασκε τους νέους απλώς για τον Χριστό και το Ευαγγέλιό Του, αλλά ο ίδιος, ακριβώς διότι είχε πεθάνει ως προς τον εαυτό του, ήταν Ευαγγέλιο και Χριστός.

Ο άγιος Νέστωρ μαζί με τους άλλους νέους άκουσαν για τον Χριστό και τον αληθινό Θεό όχι κατά αφηρημένο και θεωρητικό τρόπο. Ο ίδιος ο άγιος Δημήτριος ήταν η σάρκωση του Χριστού, όπως ο Χριστός ήταν η σάρκωση του αληθινού Θεού.

Έτσι ο άγιος Νέστωρ μέσα στο στάδιο μπροστά στον Λυαίο, μπορεί να πει άνετα: «Ο Θεός Δημητρίου, βοήθει μοι». Αισθάνεται ότι έτσι όντως επικαλείται τον αληθινό Θεό, χωρίς φόβο να πέσει σε πλάνη.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Θέλεις να αγιάσεις;”,
Οκτώβριος, Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2018, σελ. 267, 275.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>